

[Palle Simonsen]

som er fastlagt af folketinget, og det forstår vi også at industriministeren er enig med os i. Er der uklarhed om disse regler, så må disse uklarheder naturligvis rettes op. Men selve hovedtemaet: den frivillige investering fra pensionskassernes side i dansk erhvervsliv, finder vi er en meget væsentlig ting.

Det, som også har skabt uro om regeringens planer, er naturligvis spørgsmålet om, hvilke følger der kunne blive tale om for kapitalmarkedet. Det kan regeringen vel egentlig ikke svare på. Hvis den kan det, kunne det da være rart at få det at vide i dag. Vi har jo konstateret, hvordan man har undladt på tidspunkter at orientere nationalbankdirektøren om, hvilke planer man egentlig havde. Man har set nationalbankdirektørens advarsler. Det er i hvert fald givet, at når der er tale om tvangsplacering af pensionskassemidler, og når der er tale om indekslån osv., så bliver der nogle indgreb i kapitalmarkedsdannelsen, som man ikke har overblik over, og det er naturligvis usundt for det danske samfunds økonomi.

Som jeg startede med at sige, er der i industriministerens redegørelse her i dag en række elementer fra den plan, regeringen har lagt frem i går, det, man kalder en samlet plan. Når man ser den – vi har jo været så heldige at få lejlighed til at se den – så kan man sige, at det i virkeligheden er en ny form for åbningstale. Den omtaler alle områder i samfundet. Den har ikke mange konkrete løsninger. Der er ikke nogen beregninger af, hvad der egentlig er af øgede udgifter, hvad der er af forbedringer, f. eks. med hensyn til produktion, arbejdsløshed og betalingsbalance. Det er der ingen eksempler på.

Jeg skal da blankt erkende, at der naturligvis er enkelte fornuftige elementer i regeringens plan, eksempelvis forskellige forslag om skattelettelser for erhvervslivet, men det er også det eneste. I planen ligger der også forslag om obligatorisk overskudsdeling, der ligger forslag om fjernelse af rentefradragsretten, der ligger forslag om jobskabelsordninger, der ligger oven i købet også forslag om betalt løn under uddannelse – bare for at nævne nogle enkelte eksempler.

Her kommer vi frem til det, der er symptomatisk for denne regering, når den fremlægger økonomiske planer, nemlig at den har nogle enkelte elementer, som virker tiltalende, og som i sig har en mulighed for at skabe

bedre vilkår for erhvervslivet, mens den med den anden hånd lægger en masse hindringer for investeringslysten frem. Diskussionen om obligatorisk overskudsdeling vil kvæle ethvert initiativ til ny investering. Forslag om fjernelse af rentefradragsretten vil skabe fornyet usikkerhed for masser af borgere i dette land.

Det er os ufatteligt, at regeringen ikke snart kan nå frem til en situation, hvor man alene koncentrerer sig om at løse dette samfunds betalingsbalanceproblem og arbejdsløshedsproblem og så i øvrigt anvender de mekanismer, som er nødvendige forudsætninger for, at disse problemer bliver løst, og ikke ustandselig blander socialdemokratisk ideologi ind i sammenhængen. Vi ser gang på gang, at når den socialdemokratiske ideologi kommer ind i fornuftige erhvervsfremmende foranstaltninger, så kommer vi ikke ud af stedet. Vi kan konstatere – det har vi gjort senest med vismændenes rapport forleden dag – at dansk økonomis balanceproblem er forværret, og det til trods for at regeringen gennem tiden har gennemført mange forskellige forslag i et forsøg på at forbedre forholdene. Alligevel når vi ikke nogen resultater på grund af den socialdemokratiske ideologi, som er fremtrædende i enhver plan fra regeringen.

Det er i øvrigt interessant at se, at regeringen taler om en strukturforbedring i den offentlige sektor, men man siger samtidig, at man holder fast i den udgiftsramme, som ligger i det finanslovsforslag, folketinget arbejder med på nuværende tidspunkt. Det er altså kun kønne ord uden reelt indhold. Man er faktisk ikke parat til at reducere det offentliges udgifter, hvilket er nødvendigt som baggrund for de erhvervsinvesteringer, vi skal have skabt et bedre grundlag for.

Der kunne nævnes mange ting, men naturligvis drejer debatten sig i dag først og fremmest om pensionskasserne. Derfor skal jeg afslutningsvis sige, at det, der for os er afgørende i denne debat, er at få standset alle tvangsindgreb over for pensionsopsparernes midler, og det uanset om de finder sted i pensionskasser, i livsforsikringsselskaber eller i pengeinstitutter. Det er det afgørende ved denne debat. Men når regeringen alligevel har lagt et økonomisk oplæg frem, så vil vi dog gerne sige til regeringen, at de elementer,